

ARBEIDS-MANDE

*Hør huk mig o broder din barkede haand
før i løgn og af salt vi forgaa.*

GUSTAV HOLTER. X.A.

Arbeidere i alle lande forener eder!

Organ for Norsk arbeidsmandsforbund.

Enighed er vor styrke!

Udkommer i gang maanedlig, kan bestilles paa alle landets postanstalter og kostet 60 øre halvaaret. — Bekjendtgjørelser kostet 12 øre per linje.

Nr. 2.

Kristiania, februar 1906.

9. aarg.

Dagsorden for Norsk arbeidsmandsforbunds 3de landsmøde, der afholdes i Kristiania fra 8de til 11te april 1906.

I. Modets åbning.

II. Guldmagternes godkendelse.

III. Vedtagelse af forretningsorden.

IV. Modets konstituering.

1. Valg af dirigenter.
2. " " sefretærer.
3. " " komiteer.

V. Beretning og regnskab.

VI. Selvhjælpsinstitutioner.

1. Forslag om oprettelse af arbeidsledighedsklasse.
2. " " sygehjælpefonden.
3. " vedrørende forsikringstasjen.

VII. Den fremtidige ordning af agitationen.

VIII. Forslag om kontingentforskrifelse.

IX. Lovændringer.

X. Forslag vedrørende forsikringspengene ved de offentlige anlæg.

XI. Vedtagelse af budget.

XII. Faststættelse af tid og sted for næste landsmøde.

XIII. Valg.

Formand, kasserer, eventuelt agitator, forretningsudvalg, udenbys styre med suppleanter, sefretærer med suppleanter.

XIV. Eventuelle forslag.

XV. Modets afslutning.

Indkomne forslag til de forskellige punkter på dagsordenen.

Til punkt VI 1 er fremkommet følgende forslag:

1) Undertegnede tillader sig herved at foreslaa oprettelse af en arbeidsledighedsfondse og udtaget paa dagsordenen til kommende landsmøde.

Gustav Rontén.

Forenningen udtaler sin tilslutning til det af medlem Gustav Rontén indsendte forslag til landsmødet om oprettelse af en arbeidsledighedsfondse inden forbundet.

Forenningen „Enigheden“.

2) Forretningsudvalgets forslag:

Paa grund af den i de senere aar herflende arbeidslosheid og de trav, som fra arbeidernes side er reist om stat og kommunale studier til arbeidsledighedsfondserne, der har hatt til følge, at der i en departemental komite foreligger forslag til lov om offentligt tilfud til arbeidernes arbeidsledighedsfondser, gør denne sag for tiden saa aktuel, at forretningsudvalget finder at måtte forelægge landsmødet i grove træk et udvalg til grundlag for oprettelse af en arbeidsledighedsfondse inden forbundet.

Dette saameget mere som Kristianiaafdelingerne har nedsat en komite til at tage under overvejelse svørgsmålet om oprettelse af en arbeidsledighedsfondse for Kristiania og der fra foreningen „Enigheden“ er kommet forslag om oprettelse af en arbeidsledighedsfondse, men uden nogen som helst udredning eller motivering.

Forretningsudvalget forelægger derfor sagen for landsmødet til afgørelse, men under den forudsætning, at i tilfælde vedtagelse maa det bli et paalæg til forretningsudvalget at paa grundlag af de her gjorte grove træk i detalj udarbeide love og regler for arbeidsledighedsfondsen og med motivering omseende samme til urafstemning i afdelingerne. I tilfælde $\frac{3}{4}$ af de afgivne stemmer afgives for fondens oprettelse, sættes denne i virksomhed 1. januar 1907, hvad indbetaling angaaer, og 1. januar 1908, hvad ubetaling angaaer.

Udskrift til reise- og arbeidsledighedsfondens love.

§ 1. Fondens formaal er at hve medlemmer understøttelse under arbeidsledighed samt reisefriheds til medlemmer, der grundet arbeidslosheid maa reise ud for at søge arbeide.

§ 2. Fondens midler tilveiebringes:

- a. Ved en ugentlig kontingent fra medlemmerne af 10 øre;
- b. ved en ubliget ekstrakontingent paa afdelingerne i forhold til, hvad hver afdeling har erholdt i arbeidsledighedsunderstøttelse. (Se § 8.)

§ 3. Fondens administreres af forbundets hovedkontor.

§ 4. Berettiget til understøttelse i tilfælde arbeidsloshed er kun de:

- a. der har været medlem af forbundet siden fondens oprettelse i de sidst forløbne 12 maaneders og har betalt kont-

tingent for mindst 52 uger siden sidst indmeldelse. Trætempler regnes ikke;

b. der ikke resterer kontingent for mere end 4 uger og forsvigt foreviser sin medlemsbog iorden med afdelingens vaatning og stemvel.

§ 5. Understøttelsens størrelse er 1 kr. pr. dag — son- og helligdage indbefattet — og kan erholdes for indtil 50 dage i kalenderaaret. Dog kan ikke udbetales i forløbne understøttelse for mere end 50 dage, selv om man kommer ind i nyt kalenderaar. For ret til understøttelse dog igien kan indtræde paant, maa der hengaa mindst 8 uger fra sidste gang understøttelse blev erholdt, og maa der for mindst 4 af disse 8 uger være betalt kontingent.

Medlemmer, som i 2 paa hinanden følgende aar har erholdt understøttelse fuldst ud, er ikke senere berettiget paant, medmindre de siden sidst understøttelse har arbejdet og betalt kontingent for mindst $\frac{1}{2}$ aar (26 uger).

Medlemmer, som i 3 eller flere aar har betalt kontingent til fonden uden at erhøde nogen understøttelse, kan ved indtrædende arbeidsledighed paa sin afdelingsindstilling erholde kr. 1.25 pr. dag.

§ 6. Arbeidsledigheden regnes fra den dag den arbeidsloje melder sig for den funktioner paa stedet, der udbetales understøttelsen. Understøttelse betales dog ikke for de første 7 dage efter anmeldelsen. Ingen understøttelse udbetales i forstund, uden i det tilfælde som i § 7 nævnt.

§ 7. Arbeidsledighedsunderstøttelsen kan ogsaa oppebøres som reiseunderstøttelse og kan i tilfælde betales forstund 7 dage og ved anmeldelse til reise kan retten til understøttelse indtræde fra første dag.

§ 8. Hvis arbeidsledighedsfondens udgifter i kvartalet overviger fonsiens ordinære udgifter, udstrives en ekstrakontingent paa afdelingerne i forhold til understøttelsens størrelse. Denne ekstrakontingent fordeles paa de forskellige afdelingen i nøjagtig forhold til den understøttelse, hvor enkelte foreningsmedlemmer har erholdt.

§ 9. Som arbeidslose regnes funde, der er opsigte fra sin plads eller som uden opsigelse utvivlig blir arbeidsledige paa grund af naturhindringer eller andet, der bevirker hel eller delvis arbejdsløsning. Arbeidsledighed af rent forbigaende art berettiger ikke til understøttelse; isaaledes kan ikke juleferier eller lignende regnes som arbeidsledighed.

Arbeidere, hvis berettigelse er af den art, at den medfører nogle dages arbeidsloshed mellem hør job eller, som i fortere eller længere tid af aaret er høstelast ved egen eller andres jordbrug, fiskeri eller anden lønnende berettigelse, regnes ikke for arbeidslose.

§ 10. Regler vedrørende betingelserne for ret til understøttelse samt kontrollen med de arbeidslose udarbeides af forret-

ningsudvalget. Vigeledes regler og bestemmelser vedrørende administrationen og ved hvem og paa hvilken maade understøttelsen skal udbetales.

* Finder landsmødet at funne anbefale oprettelse af en arbeidsledighedsfondse paa det her angivne grundlag, gjøres skridt til vedtagelse af fuldstændige love enten ved realitetsbehandling paa landsmødet, ved paalæg til forretningsudvalget eller vedtællelse af en lovforsamling. Uraadmeningen inden afdelingerne kan i tilfælde fun gælde for eller imod fondens oprettelse.

Til dagsordenens punkt VI 2 er indkommet følgende forslag:

1) Forbundet opretter en fonde til hjælp i sygdomstilfælde efter følgende regler:

§ 1. Fondens formaal er, at i sygdomstilfælde understøtte sine medlemmer for i mest mulig grad at forståane dem fra fætterskab og saaledes værne om deres politiske rettigheder.

§ 2. Alle medlemmer af Norsk arbeidsmandsforbund kan bli medlemmer af hjælpefonden mod at erlægge en kontingent af 15 øre pr. uge til samme. (Se § 8.) Kontingenget kvitteres i medlemsbogen ved fondens egne kontrolmærker.

§ 3. Den, som har været medlem af fonden i mindst tre maaneders og ikke staar til rest med sin kontingent i over 4 uger, er berettiget til understøttelse.

§ 4. Ved almindelig sygdom udbetales ingen understøttelse for de to første uger. For de næste to uger udbetales pr. dag kr. 1.50. Vare sygdommen længere end fire uger, udbetales kr. 2.00 pr. dag, saa længe sygdommen varer.

§ 5. Ved sygdom, forårsaget ved ulukkesstilfælde, som kommer ind under ulykkesforskriftsloven, udbetales fondens differencen mellem, hvad den tilstædtomme faar i erstatning fra arbejdsgiver eller risikoforsikringen og fondens høje beløb (2 kr.). Tiden er den samme som i § 4 nævnt.

§ 6. Den, som i beruset tilstand, ved slagsmaal, lidenskab eller aabenbar sjædesloshed paadrager sig sygdom, har ingen ret til understøttelse.

§ 7. Andragende om understøttelse indstedes til fondens bestyrer gennem formanden for den forening, der vedkomme har fåt forbundsmedlemskab. Andragendet skal ledes gennem bevidnelse fra foreningens formand og kasserer eller sefretær, at vedkommende fremdeles er arbeidsudydigt, eller om han er blit arbeidsfor, hvor mange dage han var udnygtig. Forbundets direkte medlemmer, som selv indgår andragende om understøttelse, maa vedlegge lignende bevidnelse fra to troværdige mænd, høst kommunens ordfører eller lensmand som den ene.

§ 8. Syge forbundsmedlemmer har ikke adgang til indmeldelse i fonden og iristempling for kontingenget bevilges ikke.

§ 9. Norsk arbeidsmandsforbunds landsmøde er hjælpefondens høje myndighed. Kun dette kan give, oplyse eller forandre

vede rettigheder i forsikringsskassen. Da dette forbud vel ikke i alle tilfælde vil bli taalt i Sverige, er det for at faa en grei bestemmelser herom, at forretningssudvalget har foreslaet denne tilførsel.

Hvad angaaer udvalgets forslag om at forhøje indstyringspræmiene, saa er der flere grunde, som taler for en saadan foranstaltung. En nytidstid forening vilde derved fra først af faa et bedre øconomistrukstod, forbundet vilde faa sit udslag til medlemsbøgerne reduceret, hvad det nu ikke faar grundet stigning i papirpriserne, og endelig turde en forhøjelse have den følge, at medlemmerne var omhyggeligt med at opretholde sit medlemsstav, saa man slap den stadiige syrgning og gjenindrøden paa ny bog.

Forslaget til forandringerne i § 26 kan i forhånd motiveres med det, som Celulosearbeiderne forening i Sarpsborg fremsatte angaaende foreningens forslag om forhøjelse af kontingensten til forbundet. Forretningssudvalget er nemlig enig i det at nævnte forening fremstillede forslag til forandring af forbundets love § 3, og da en saadan forhøjelse af forbundskontingensten nødvendigvis ogsaa maa medføre en forhøjelse af kontingensten inden afdelingerne, har forretningssudvalget fremstillet forslag derom.

Beretning om Nord arbejdsmandsforbunds virksomhed i 1905.

Naret 1905 har i lighed med de næste foregaaende været præget af daalige tider og megen arbejdsløshed. Om der end i sidste halvdel fandt spores tegn til nogen opgang, der blandt andet viste sig i en lidtigere omjæning af industriaktiviteter, har det dog ikke funnet merkes nogen særlig lettelse af arbejdsmarkedet.

Bijnsom kan det tænkes, at der var noget sandt i, hvad man saa ofte sit hørte, at det var de yttre politiske forhold ifjor høst, der la en drømper paa foretagomheden, men endnu er det ikke bevis, at den arbejdso og træghed, som vi ved indførelsen af kongedommets slude faa, har været til fordel for arbeiderne.

Rigtignok skal det indrømmes, at de forfog, som har været gjort fra arbejdsgivernes side paa at trække lønningerne ned, har været forholdsvis faa, mod hvad vi i de foregaaende aar har været vant til; men deraf følger ingenlunde, at vi har været forstærket for konflikter. Tvertimod har vel aldrig voft forbund havt saa mange både smaa og store konflikter som netop i det sidst forløbne aar.

Grunden hertil er jo ogsaa let at forstaa: Medlemmernes faar er i aarets løb, dels ved direkte eller indirekte lønsnedslag, dels ved stigning i priserne paa alle livsformrådene, blit jaaledes trukket, at dem maatte gjøres noget for atter at bringe dem paafjede. Det har desfor ogsaa stadig været drevet underhandlinger og ført forrespondance med medlemmer og arbejdsgivere paa de mest forstællige kanter af landet angaaende løns- og arbejdsvilkaar, og ikke sjælden har man, for at opnaa det tilsigtede, været nødt til at sette sagen paa spidsen ved at opsi arbeidernes plads.

I det store og hele kan det vel ogsaa ses, at hvad forbundet i det forløbne aar formaet at udrette til forbedring af medlemmernes faar, langt overgaar hvad vi hidtil noget enkelt aar har funnet paa.

Da samtlige i aarets løb forekomme de konflikter har været udførligt omtalt i sagbladet skal vi her fun i forhånd omtale dem:

Bed Bergensbanens 1. afdeling vesterstienske arbeiderne ved Gjeldsfilens brug, i alt 66 mand, arbejdet fordi brugets eier havde foretaget en reduktion i afdelingspriserne med fra 5 til 30 pct. Efter 4 ugers streik maatte imidlertid brugseieren gi tab og paa basis af de gamle priser inde-

gaa paa overenskomst for 1 aar med 3 mdr. gjenstående opsigelse.

14. juni nedla arbeiderne ved Gjelshausens sagbrug og høller i paa Gressvig ved Fredrikstad i et antal af 98 mand arbejdet i den hensigt at tilbageoverobre de for nedslaget høsten 1904 gjældende arbejdsspriser. Denne konflikt, der er den længste vi har, ifjor, sit en noget ualmindelig afslutning, idet eieren af bruget blev nødt til at sælge samme og gaa fra hele forretningen. Konflikten maaette dertil afsluttes uden egentlig resultat den 9. september.

Den nye eier gik dog ind paa at anta fortrinsvis de arbeiderne, der havde deltaget i konflikten, og da arbejdsspriserne vilde blifstillet i lighed med de ved hans øvrige brug gjældende, kan det altsaa ses, at arbeiderne opnaaet henligned samtidig som de ogsaa blev tvist i ide anset arbejdsshære.

Møllearbeiderne i Moes begyndte allerede tidlig paa væren at forberede et lønskrav, hvilket de dog forgjæves sogte at få gennemført ved forhandlinger. Først da de i midten af juli nedla arbejdet lykkedes det at opnaa et for arbeiderne gunstigt resultat, gennemsnitlig 8 a 9 pct. forhøjelse. Streiken varer fun nogle faa dage.

Suerarbeiderne i Fredrikstad, der tidligere havde arbejdet for daglon, begyndte ifjor vaar at føre forhandlinger med sine arbejdsgivere, suerne, om indførelse af et delingsystem, da de synes disse sidste gift af med en uforholdsmaessig andel af kontingensten, men uden at komme til nogen enighed. I begyndelsen af juli nedla de derfor arbejdet og trængte suerne efter nogle dages forløb til at gaa ind paa den af arbeiderne opsatte kontrakt. Resultatet heraf var, at suerne nu tjente betydelig mindre end før, hvorfor disse i slutten af september uden videre brød kontingensten og forsgotte at indrette sig paa samme maade, som i de gode gamle dage. Dette kontraksbrud bevirket, at en stor del af foreningens medlemmer blev arbejdsløse næsten en maaned. Arbeiderne anla imidlertid sag mod suerne for kontraksbrud og freget erstatning for det sidste tab. Sagen blev dog hævet, idet der opnaaedes forlig paa vilkaar som var acceptable for arbeiderne. Suerne forpligtede sig atter til fun at bestyrtige foreningens medlemmer og gift med paa et delingssystem, der ikke alvært meget fra det før kontraksbruddet prættede.

Møllearbeiderne i Aalelund har i aarets løb haft 2 konflikter med mestrene, uden at nogen af dem har havt faa lang arbejdssnedlæggelse tilfølge, at det medførte udspil til understøttelse fra forbundet. Arbeiderne opnaaet en timebetaling af 60 ore, samt at mestrene forpligtede sig til fun at bestyrtige foreningens medlemmer.

Spigerarbeiderne samtidig med valseverksarbeiderne ved D. Mustad & sons fabrik i Rydalen opsa i slutten af maj i et antal af 146 mand sine pladje, fordi firmaet aaret iforveien havde reduceret deres løn med 5 pct. Dette forlangte nu arbeiderne tilbage. Konflikten blev dog bilagt uden arbejdssansning derved, at firmaet for at undgaa samme gift med paa arbeidernes krav, hvilket blev fastslaaet ved indgaaende overenskomst.

Gruubarbeiderne ved Øjoli gruber havde gjentagne gange klaged over de loje forhold, som gjorde sig gældende ved gruben, og i april maaned sendte derfor forretningssudvalget en fremsættelse til grubens bestyrer desangaaende. Derved var forhandlingerne indledet, hvilke fortettes dels i Kristiania og dels ved gruben, hvor det endelig i begyndelsen af juni lykkedes at komme til enighed om en mindsteløntarif med paa de mest forstællige kanter af landet angaaende løns- og arbejdsvilkaar, og ikke sjælden har man, for at opnaa det tilsigtede, været nødt til at sætte sagen paa spidsen ved at opsi arbeidernes plads.

I det store og hele kan det vel ogsaa ses, at hvad forbundet i det forløbne aar formaet at udrette til forbedring af medlemmernes faar, langt overgaar hvad vi hidtil noget enkelt aar har funnet paa.

Da samtlige i aarets løb forekomme de konflikter har været udførligt omtalt i sagbladet skal vi her fun i forhånd omtale dem:

Bed Bergensbanens 1. afdeling vesterstienske arbeiderne i floden af marts maaned krav om forandring i det der brugelige afdelingsystem samt en daglon af 4 kr. for dagarbejde. Streiken herom var meget tilspidsset, saa man kunde ventet en arbejdssnedlæggelse naarmønst, men blev dog bilagt i mindelighed, idet afdelingsingenioren i det væsentligste gift med paa arbeidernes forandringer.

I begyndelsen af april nedla samtlige arbeidere ved Jyeldsfilens

gaa paa overenskomst for 1 aar med 3 mdr. gjenstående opsigelse.

14. juni nedla arbeiderne ved Gjelshausens sagbrug og høller i paa Gressvig ved Fredrikstad i et antal af 98 mand arbejdet i den hensigt at tilbageoverobre de for nedslaget høsten 1904 gjældende arbejdsspriser. Denne konflikt, der er den længste vi har, ifjor, sit en noget ualmindelig afslutning, idet eieren af bruget blev nødt til at sælge samme og gaa fra hele forretningen. Konflikten maaette dertil afsluttes uden egentlig resultat den 9. september.

Den nye eier gik dog ind paa at anta fortrinsvis de arbeiderne, der havde deltaget i konflikten, og da arbejdsspriserne vilde blifstillet i lighed med de ved hans øvrige brug gjældende, kan det altsaa ses, at arbeiderne opnaaet henligned samtidig som de ogsaa blev tvist i ide anset arbejdsshære.

Møllearbeiderne i Moes begyndte allerede tidlig paa væren at forberede et lønskrav, hvilket de dog forgjæves sogte at få gennemført ved forhandlinger, som i den anledning fortæller forskellige mellem organisationen og arbejdsgivernes chef, lykkedes det at fåa reduceret nedslaget til 5 ore pr. kr. m., og da det samtidig lykkedes at fåa indført ekstra betaling for gravning, hvilket for havde været udført gratis, blev arbejdssortjæsten usørget.

Møllearbeiderne i Trondhjem, der helt fra væren af havde ligget i underhandling med sine medlemmer om løns- og arbejdsvilkaar, opnaaet i slutten af august at fåa mestrene med paa en tarif, der i det væsentligste fastslog den betaling, som var givet.

Konflikten var imidlertid ikke fåa godt som ønsket, da arbeiderne havde ventet alt for langt paa hosten for de gjorte noget alvor af sagen, man faar haabe, at de ved den nyligstelte taris udlob er rustet til at kunne ta et nyt tag.

Høllerarbeiderne ved Gronliens høller i Kristiania fik i midten af august en reduktion i afdelingsprisen. Ved forhandlinger lykkedes det dog at undgaa en arbejdssnedlæggelse, idet hølleriet eier sammen med de 4 mænd, der her angift, kom til enighed om en ny regulering af afdelingspriserne, saaledes at nedslaget fun kom til at gælde nogle enkelte dimensioner.

Gaderatsarbeiderne i Trondhjem havde i august maaned en konflikt med bestyreren, grundet denne havde opdaget 4 mænd, der var sat til gravning, men som negget at modta en af bestyreren egenmægtig foretagen reduktion i afdelingsprisen.

Ved foreningens mellemstav blev dog saavel reduktionen som opsigelsen af de 4 mænd sat tilbage.

Ved Øjoli gruber var det i slutten af september paa nypet til at udbynde en større streik, grundet en ved grunden indført træk paa hus, lys og brænde. Arbeiderne var ikke uwillig til at gaa med paa en træk, men fandt, at de faser som af grubestyreren sat, var altfor høje. Ved forbundets mellemstav lykkedes det dog at besejge træket til arbeidernes tilfredshed, saaledes at træket ikke oversteg, hvad som arbeiderne fandt at kunne gaa med paa.

Grubearbeiderne ved Ørros opfaa i slutten af september den nævnte konflikt med forbundet og Ørros verk i 1902 indgaaende overenskomst.

Grubearbeiderne samtidig med valseverksarbeiderne ved D. Mustad & sons fabrik i Rydalen opfaa i slutten af maj i et antal af 146 mænd sine pladje, fordi firmaet aaret iforveien havde reduceret deres løn med 5 pct. Dette forlangte nu arbeiderne tilbage. Konflikten blev dog bilagt uden arbejdssansning derved, at firmaet for at undgaa samme gift med paa arbeidernes krav, hvilket blev fastslaaet ved indgaaende overenskomst.

Grubearbeiderne ved Øjoli gruber havde gjentagne gange klaged over de loje forhold, som gjorde sig gældende ved gruben, og i april maaned sendte derfor forretningssudvalget en fremsættelse til grubens bestyrer desangaaende. Derved var forhandlingerne indledet, hvilke fortettes dels i Kristiania og dels ved gruben, hvor det endelig i begyndelsen af juni lykkedes at komme til enighed om en mindsteløntarif med paa de mest forstællige kanter af landet angaaende løns- og arbejdsvilkaar, og ikke sjælden har man, for at opnaa det tilsigtede, været nødt til at sætte sagen paa spidsen ved at opsi arbeidernes plads.

I det store og hele kan det vel ogsaa ses, at hvad forbundet i det forløbne aar formaet at udrette til forbedring af medlemmernes faar, langt overgaar hvad vi hidtil noget enkelt aar har funnet paa.

Da samtlige i aarets løb forekomme de konflikter har været udførligt omtalt i sagbladet skal vi her fun i forhånd omtale dem:

Bed Bergensbanens 1. afdeling vesterstienske arbeiderne i floden af marts maaned krav om forandring i det der brugelige afdelingssystem samt en daglon af 4 kr. for dagarbejde. Streiken herom var meget tilspidsset, saa man kunde ventet en arbejdssnedlæggelse naarmønst, men blev dog bilagt i mindelighed, idet afdelingsingenioren i det væsentligste gift med paa arbeidernes forandringer.

I begyndelsen af april nedla samtlige arbeidere ved Jyeldsfilens

gaa paa overenskomst for 1 aar med 3 mdr. gjenstående opsigelse.

14. juni nedla arbeiderne ved Gjelshausens sagbrug og høller i paa Gressvig ved Fredrikstad i et antal af 98 mand arbejdet i den hensigt at tilbageoverobre de for nedslaget høsten 1904 gjældende arbejdsspriser. Denne konflikt, der er den længste vi har, ifjor, sit en noget ualmindelig afslutning, idet eieren af bruget blev nødt til at sælge samme og gaa fra hele forretningen. Konflikten maaette dertil afsluttes uden egentlig resultat den 9. september.

Torinden vi afslutter dette afsnit af beretningen vil vi dog gjøre opmærksom paa, at derude i afdelingerne har været en hel del mindre konflikter, uden at der angaaende disse er sendt nogen udførlig meddelelse til forbundets kontor.

Torinden vi afslutter dette afsnit af beretningen vil vi dog gjøre opmærksom paa,

at derude i afdelingerne har været en hel

del mindre konflikter, uden at der angaaende

disse er sendt nogen udførlig meddelelse

til forbundets kontor.

Lygger man imidlertid samme de i

de her opregnede konflikter deltagende medlemmer af forbundet, viser det sig, at disses tilslaber har fået til 2500 mand, hvilke i aarets løb, ved organisationens hjælp, enten har opværet lønsnedslag eller opnaaet lønsnedslag i de tilsligere arbejdsspriser. Resultatet er nu blevet, at der mellem fabrikken og foreningen er oprettet en ionstaris, hvori arbeiderne ved højst hertil alle de uorganiserede arbejdsspriserne er opnået.

Lygger man imidlertid samme de i

de her opregnede konflikter deltagende medlemmer af forbundet, viser det sig, at disses tilslaber har fået til 2500 mand, hvilke i aarets løb, ved organisationens hjælp, enten har opværet lønsnedslag eller opnaaet lønsnedslag i de tilsligere arbejdsspriser. Resultatet er nu blevet, at der mellem fabrikken og foreningen er oprettet en ionstaris, hvori arbeiderne ved højst hertil alle de uorganiserede arbejdsspriserne er opnået.

Lygger man imidlertid samme de i

de her opregnede konflikter deltagende medlemmer af forbundet, viser det sig, at disses tilslaber har fået til 2500 mand, hvilke i aarets løb, ved organisationens hjælp, enten har opværet lønsnedslag eller opnaaet lønsnedslag i de tilsligere arbejdsspriser. Resultatet er nu blevet, at der mellem fabrikken og foreningen er oprettet en ionstaris, hvori arbeiderne ved højst hertil alle de uorganiserede arbejdsspriserne er opnået.

Lygger man imidlertid samme de i

de her opregnede konflikter deltagende medlemmer af forbundet, viser det sig, at disses tilslaber har fået til 2500 mand, hvilke i aarets løb, ved organisationens hjælp, enten har opværet lønsnedslag eller opnaaet lønsnedslag i de tilsligere arbejdsspriser. Resultatet er nu blevet, at der mellem fabrikken og foreningen er oprettet en ionstaris, hvori arbeiderne ved højst hertil alle de uorganiserede arbejdsspriserne er opnået.

Lygger man imidlertid samme de i

de her opregnede konflikter deltagende medlemmer af forbundet, viser det sig, at disses tilslaber har fået til 2500 mand, hvilke i aarets løb, ved organisationens hjælp, enten har opværet lønsnedslag eller opnaaet lønsnedslag i de tilsligere arbejdsspriser. Resultatet er nu blevet, at der mellem fabrikken og foreningen er oprettet en ionstaris, hvori arbeiderne ved højst hertil alle de uorganiserede arbejdsspriserne er opnået.

Lygger man imidlertid samme de i

de her opregnede konflikter deltagende medlemmer af forbundet, viser det sig, at disses tilslaber har fået til 2500 mand, hvilke i aarets løb, ved organisationens hjælp, enten har opværet lønsnedslag eller opnaaet lønsnedslag i de tilsligere arbejdsspriser. Resultatet er nu blevet, at der mellem fabrikken og foreningen er oprettet en ionstaris, hvori arbeiderne ved højst hertil alle de uorganiserede arbejdsspriserne er opnået.

Lygger man imidlertid samme de i

de her opregnede konflikter deltagende medlemmer af forbundet, viser det sig, at disses